



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &  
Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

7. A feminis quanta damna orta sint?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45686**

mundo offendit. Ea enim in morbum incidit, & sanè grauem, atque ijs, qui aspicerent, detestabilem. Fœdissima enim lepra undique cooperta est, ita vt illuuijs magis, quàm viuum corpus videretur, & ex omnibus membris abominabilem quandam mephitim, tanquam Stygia palus, expiraret, putrescentibus & verminantibus vlcerum cauernis. Quid tunc Dominicus fecit? an ad destinatas talibus exitijs domos, extra urbem eam, à conspectu consortioq; suo, eam eiecit? Ne domo, immo ne mensa, plus dicam, ne lecto quidem illam suo exclusit; neque veritus ne contagione inficeretur, neque aspectus horrore territus, neque teterrimi odoris peste superatus. *Coniugalis enim charitas apud eum contagionis timorem, tetrumq; conspectum odoremq; in securitatem ac voluptatem verterat; quod eam iuxta Dei verbum eandem carnem secum esse arbitrabatur.* O quàm multi hinc coniuges possunt erudiri, qui putant se cum immortalibus connubium contraxisse! Semper enim volunt habere, bene valentes, ægotantes nauseant, despiciunt, deserunt. Quædam vxores illico redduntur impatientes, si vel dentibus doleat maritus. Quidam mariti nullam possunt, in vxoribus suis imbecillitatem tolerare, & non raro illis exprobrant, si vel per puerperij hebdomades decumbant. Quàm illi longè absunt à virtute Domini ei Catalusi? Quàm immemores sunt, se Christo facere, quidquid amore Christi faciunt ægotis, dicaturi olim: *Infirmus eram, & visitastis me?* Bis malè est illi, qui & ferre debet, & agrè fert ægotos. Diuina compensatio est, quòd possimus malè valentibus benefacere.

Matthi. 25. 36.

VII.

At quidam viri, quædam feminae prorsus sunt intolerabiles? in impatientiam, in luxum, in auaritiam, in odia, in errores, in hæresin, in mille mala impellunt, ac demum in ipsum æternæ damnationis barathrum pertrahunt? Nonnè prima origo mali, inter homines fuit vxor? *Adam non est seductus*, ait Apostolus, *mulier autem seducta in prauaricatione fuit.* Itaque femina fuit primum dæmonis instrumentum, qua deinde, successu audacior, sapius vsus est. Nam Herodotus Halicarnasæus demonstrat, apud plerasque gentes, hunc sexum belli clusam extitisse. *Argos omnibus ciuitatibus, qua nunc Græcia nominatur,*

1. Timoth. 2.

14.

Herodot. l. x.

H h h h 2

natur,



natur, antecellebat. Huc Persæ memorant, appulsos Phœnices mercimonia exposuisse, & quinto sextoque quàm appulissent die, cunctis ferè diuenditis, feminas ad mare venisse, cum alias multas, tum verò regis filiam, cui nomen esset idem, quod Greci tradunt Io filiam Inachi. Dumq; hæc femina puppi nauis assistentes ea mercarentur, qua cuiusq; auiditas maximè ferebat; in eas Phœnices sese adhortatos impetum fecisse, & ipsarum plerisq; aufugientibus, Io cum alijs aliquot raptam fuisse, eisq; in nauem impositis, Phœnices in Ægypti vela fecisse, & hoc iniuriarum principium extitisse. Post hæc Grecorum quosdam, Tyrum appulsos filiam regis rapuisse Europam, Euerunt autem hi Cretes, illisq; par pari repensum. Verum postea Gracos secunda iniuria authores extitisse. Longa vecti naue in oram Colchidis, & ad Phasim fluuium, cum cetera transissent, quorum gratia venerant, asportarunt illinc filiam regis Medeam. Ad quam reposcendam, pœnasq; de raptu petendas, cum rex Colchorum caduceatorem misisset, Gracos respondisse, ut illi de rapta Io Argina pœnas sibi non dedissent, ita ne se quidem illis daturus. Secunda de hinc atate ferunt, Alexandro Priami filio, cum ista audivisset, cupidinem incepsisse uxoris sibi per rapinam Gracia comparanda; certum habenti, omnino se pœnas non pensurum, quas nec illi pependissent. Ita cum is Helenam rapuisset, visum esse Gracis, primum missis illuc nuncijs & Helenam repetere, & pœnas de raptu petere. Illos verò tergiversantes mentionem fecisse de raptu Medea: & qui nec pœnas dedissent, nec rapinam reposcantibus reddidissent, quo modo vellent ipsi sibi pœnas dari? Hæc, & in hunc finem plura, ibidem Herodo-

Gen. 43. i. tus. Cuius si autoritas vacillat, veniat in memoriam Dina filia Lia egressa, ut videret mulieres regionis illius. Quam cum vidisset Sichem filius Hemor Heuai, princeps terra illius, aduocauit eam, & rapuit. Ob quam rem & ipse, & parens illius, & omnes masculi ciuitatis trucidati sunt, vastataque omnia, qua in domibus & in agris erant. Sed hæc femina corporibus duntaxat, & fortunæ bonis nocuerunt. Aliæ multæ virtutum thesauros euertunt, & animas maritorum pessumdant. Quod & de viris meritò retaxandis non rarò audimus. Felicissimus extitisset Iustinianus, si coniuge Theodora caruisset. Quantò enim propensius Catholicis fauit Iustinianus, tantò coniunx eius callidius

Baron, Anno  
541.



callidius Eutychianis adiumento, augmento & firmamento fuit; cuius impia feminae occulta secutus consilia Imperator, Epiphano Episcopo Constantinopolitano è medio sublato, Anthimum Episcopum Trapezuntium, monstrum horrendum, ore Catholicam fidem professum, corde Eutychianam haeresin amplexum, in Pontificiam regia ciuitatis sedem prouexit. In tantum errorem optimus alioquin Imperator inductus est à pessima Imperatrice. Pari modo Arcadius Imp. ab vxore sua, Eudoxia deceptus est, & aduersus sanctissimum Episcopum, Ioan. Chrysostrum inflammatus. Cùm enim Eudoxia impia, aureo illo ore, & diserta lingua plus, quàm flammifero ense feriretur, coepit velut oestro percita furere, &, sicut illi, quorum vlcera tanguntur, impotentiùs vociferari minasque, iactare, nec depositionem modò, verùm etiã mortem illi moliri, caputque illud petere, cuius eloquentiã identidem fulminabatur. Nec verbis ista tantùm, debacchantium feminarum more, *studio iactabat inani*, sed opere vt implerentur, totis contendit neruis, per veredarios, litteras ad Episcopos mittens, vt quàm citissimè perferrentur, sollicitè curans, vt quàm primùm omnes Constantinopolim venirent; ante omnes autem Theophilus Alexandrinus Episcopus, quem experta erat in huiusmodi rebus curandis solertissimum. Inter has turbas pertraxit etiam ad suum arbitrium Imp. Arcadium, quem reddidit suis votis omnibus annuentem, mandantemque Chrysostrum, vt ex Ecclesia Constantinopolitana exiret, cui ille intrepido pectore respondit: *Ego à Deo Salvatore nostro hanc suscepi Ecclesiam, vt salutem populi curem diligenter: neque illam deserere possum. Quòd si fieri id omnino vis, vi mecum age, vt excusationem habeam, quòd auctoritate tua pulsus reliquerim ordinem meum.* Sed notum est, quas deinde Eudoxia & tempestates in innocentissimum virum excitãrit, & ipsa, diuino iudicio, passa sit. Valentem Imperatorem vxor vltteriùs perduxit. Is vera Christi doctrina imbutus, ad felicem belli, contra Gothos, exitum iam constituerat baptismum suscipere, cùm *verborum lenocinijs coniugis sua delinitus, in seruitutem datus est, & factus non captiuus solùm, sed etiam muliebrium verborum fallacijs obsequens.* Signi-

H b h 3 dem

Baron. Anno  
404.

Theodoret.  
lib. 4. Eccl.  
hist. c. 11.



Michael Ri-  
zius lib. 1. de  
regib. Franc.

dem illa erroris Ariani laqueis ante irretita, maritum in eosdem in-  
ducere laboravit, cuius hortatu in horrendum blasphemiae barbarum  
praeceptum cum ea deiectus est. Ac ne feminis malis solis irasci vi-  
deamur, scribit Michael Ritzius, Childeberti Parisiorum regis  
sororem, verae religionis observantissimam, à coniuge suo  
Amalarico, eò quòd ipsa Arianam sectam contemneret, con-  
tumeliosè tractatam. Sed non impunè. Fuit enim à Childe-  
berto fratre eius bello cruentissimo vexatus. Ita pia vxor,  
cum impio marito pacificè non vixit, nec ipse bello caruit, qui  
domesticum bellum excitavit.

## VIII.

Quòd si hæc tot exempla in compendium contracta non-  
dum sufficiunt ad quorundam coniugum intolerabilem impor-  
tunitatem demonstrandam, potest ea res fabulis quoque decla-  
rari. Aiunt enim aliquando malum dæmonem fuisse, quem  
incesserit vxoris ducendæ cupido. Sed erat monstruosa facie,  
nulla ei nubere voluit puella. Itaque perulcam anum coactus  
est ducere, de alio marito acquirendo, iam dudum desperan-  
tem. Nuptiæ, nocturno tempore, sub patibulo, sunt celebra-  
tæ, totius prouinciæ sagis & veneficis præsentibus. Post epu-  
lum ex assatis muribus, auicularum loco, paratum, atque ob-  
scœnis rebus conditum, in patibulo sedens cum vtriculari tubia  
vetulus Corydon signum dedit ad choreas inchoandas, ad quas  
sponsa nondum satur cum accedere nollet, orta est in ipsis iam  
nuptiis discordia. Ex eo tempore postea ita ab vxore illa tra-  
ctatus esse fertur, pessimus ipse maritus, vt ab ea profugere co-  
geretur. Dum fugit, Agyrtæ in silua tristis occurrit, herbas  
legenti. Ibi, narratis vterq; suis infortunijs, & consilijs colla-  
tis, foedus fecit, vt commune esset vtriusque in negotiando,  
lucrum. Impositura igitur, inter nequissimos mortalium, sa-  
pius vsurpata, in hunc modum homines fefellerunt. Diabolus  
præbat, & homines vel morbis, vel alijs intemperijs inuadens  
miserè exagitabat. Tum superueniens Agyrta profitebatur, se  
non solum posse omne morborum genus herbulis suis persana-  
re, verum etiam ipsum ex infestis hominibus dæmonem pel-  
lere. Pactis itaque nummis, demum facile se sinebat Stygium  
Alastor exturbari. Aliquando autem Agyrta cupiditate pecca-